

NOORDERLICHT

‘De tram komt eraan!’ Liz en Sophie rennen naar de halte.

‘Balen,’ hijgt Liz, ‘hij zit propvol.’

‘Dan de volgende maar,’ zegt Sophie.

Liz haalt haar telefoon uit haar zak en begint te filmen. ‘Hallo allemaal, hier ben ik weer, met nieuwe moves voor mijn kanaal *Durf jij dit ook?*. Jullie vinden ze zeker weten zalig,’ zegt ze. ‘Zo, dat staat er vast op. We hebben geluk, daar komt alweer een tram aan.’

‘En de achterbank?’ vraagt Sophie.

‘Yes! Leeg.’

Zodra de deuren opengaan rent Sophie naar achteren. Liz blijft in het middenpad staan. Ze kijkt naar Sophie. Die steekt haar duim op. Liz wacht tot iedereen zit en de tram begint te rijden. Achterin klinkt harde muziek. ‘Deze week de bahaka,’ zegt Liz en ze begint te dansen.

De mensen kijken achterom als ze de muziek horen. Sommigen beginnen te lachen als ze Liz zien dansen, anderen klappen mee.

‘Willen jullie hier onmiddellijk mee ophouden?’ roept de conducteur vanuit het hokje.

Gauw zet Sophie de muziek uit. Bij de volgende halte stappen ze gierend van het lachen weer uit.

‘Ik heb het, hoor!’ roept Sophie blij. ‘Dat gezicht van die conducteur... haha.’

‘Laat zien,’ zegt Liz.
Sophie zet het filmpje aan.
‘Yes!’ roepen ze tegelijkertijd.
‘Het is gelukt, echt supermoves,’ zegt Sophie. ‘Knap hoor!
Deze gaat scoren. Ben je tevreden?’
‘Ja,’ zegt Liz lachend.
Ze lopen het park in en gaan op een bankje zitten.
Liz bekijkt snel nog een keer het filmpje en bewerkt het.
‘Je haalt de stem van de conducteur er toch niet uit?’ vraagt
Sophie, die met Liz meekijkt.
‘Nee, juist vet. Daar gaat-ie.’ Liz zet het filmpje op TikTok.
‘Ik trakteer je op een drankje,’ zegt Liz. Ze lopen richting het
cafeetje dat bij hun wooncomplex hoort. NOORDERLICHT, staat
er met grote letters op. Het zijn appartementen, grote en kleine,
met een gezamenlijke binnentuin. Het complex staat aan de rand
van de stad. Sommige appartementen kijken uit op de bossen,
andere op een weiland. En er zit ook een theatertje bij.
Ze zijn vlak bij het café als ze blijven staan.
‘Wat moet Luca bij Noorderlicht?’ vraagt Liz.
‘Hij komt hier nooit,’ zegt Sophie. ‘Zou hij een date hebben?’
‘Die date wil ik zien.’ Liz grinnikt. ‘Die gast krijgt alles voor
elkaar met zijn mooie kleren. Heb je zijn nieuwe leren jas ge-
zien? Dat ding is superduur. Krijgt hij zomaar.’
‘En hij heeft pas ook nog een nieuw horloge gekregen. Die
gast wordt echt veel te veel verwend.’
‘Ze barsten daar thuis van het geld,’ zegt Liz. ‘Luca vertelde
laatst dat zijn vader projectontwikkelaar is. Luca heeft zijn laar-
zen in Italië gekocht. Even shoppen in Italië.’
‘Patser,’ zegt Sophie, ‘en maar opscheppen.’
‘Wacht.’ Terwijl Sophie blijft staan, sluipt Liz naar het raam.
‘En?’ vraagt Sophie.

‘Nee, Luca zit alleen aan een tafeltje. Nora en Jan staan achter de bar,’ zegt Liz. ‘Ik heb geen zin in die praatjes van Luca. Kom op, we gaan.’

Ze willen weglopen als Oliver, de broer van Liz, de hoek om komt. Sophie duikt meteen weg achter een boom. Ze trekt Liz mee. Vanachter de boom zien ze Oliver het café in gaan.

‘Zou Oliver voor Nora komen?’ vraagt Sophie.

Liz kijkt naar het verschrikte gezicht van haar vriendin, die al tijden verliefd is op haar broer. ‘Ik hoop het niet voor je.’ Liz loopt terug naar het raam en kijkt weer naar binnen.

‘Wat gebeurt er?’ vraagt Sophie vanachter de boom.

‘Oliver zit tegenover Luca. Wat moet mijn broer nou weer met Luca?’

Liz kijkt weer door het raam. ‘Ja hoor, ze praten samen. Wat moet hij met die patser?’

Sophie komt weer tevoorschijn. ‘Echt? Waarom zou Oliver met die sukkel willen praten?’

‘Wacht, ik kom er wel achter,’ zegt Liz. Ze kijkt op haar telefoon. ‘O, maar niet nu. Shit! Ik moet naar dansles. Vorige keer kwam ik ook al te laat. Sorry, volgende keer doen we een drankje, oké?’

‘Oké.’ Sophie kijkt haar vriendin, die naar haar fiets rent en wegracet, lachend na.

Liz heeft helemaal niet gekeken naar de views bij haar video. Dat doet ze normaal gesproken altijd. Ze aarzelt of ze zal stoppen om te kijken, maar dan komt ze echt te laat. Ze rijdt door. Op het nippertje rent ze de studio binnen. Ze heeft een appje van Sophie.

Gefeliciteerd! Je kanaal ontploft.

Emma, haar danslerares, wil de deur al sluiten.

‘Wacht even! Sorry!’ roept Liz.

‘Kom maar gauw,’ zegt Emma. Ze laat Liz binnen en sluit de deur. ‘Ik heb supermooie moves voor jullie,’ zegt Emma.

Ze kijkt naar Liz. ‘Doe jij nog even voor wat we vorige week hebben geleerd?’

Emma zet de muziek aan. Liz gaat voor de groep staan en danst.

‘Top!’ zegt Emma.

Sommige meiden en jongens zuchten. ‘Het gaat zo snel. Ik kan niet goed zien hoe het moet,’ zeggen er een paar.

‘Ik heb ze op TikTok gezet,’ zegt Liz.

‘Horen jullie dat?’ zegt Emma. ‘Dat is handig, jullie kunnen ze thuis oefenen. Dan kunnen we vandaag op de nieuwe moves focussen.’

Op de fiets naar huis denkt Liz aan haar broer. Ze moet weten wat hij met Luca deed. Het liefst ging ze meteen naar zijn kamer, maar Oliver's fiets staat er niet. Haar moeders auto staat er wel.

‘Hé mam,’ zegt ze als ze binnenkomt en haar moeder achter haar laptop ziet zitten. ‘Wat ben je vroeg!’ Haar moeder werkt altijd door tot de klus af is, vaak komt ze pas na het eten thuis. Dan warmt haar andere moeder wat eten voor haar op. Haar ouders hebben samen een speciaalzaak in designlampen. Lola staat in de winkel en Anna is de techneut van de twee. Zij geeft advies en hangt de lampen op.

‘De laatste klant belde af. Ik dacht: ik heb zo’n achterstand met mijn administratie, ik ga naar huis.’

‘Kom je vanavond wel naar de bewonersvergadering?’ vraagt Liz.

‘Natuurlijk,’ zegt haar moeder. ‘Maar dan ga ik nu even door als je het niet erg vindt.’ Ze richt haar blik weer op het scherm en zegt: ‘O Liz, wil jij nog even naar de kruidentuin lopen? De kruiden moeten nodig water hebben.’

‘Oké.’ Liz vult de gieter met water en loopt naar de binnentuin.

Ze is nog niet terug of Oliver komt binnen.

‘Hi,’ zegt hij.

‘Hoezo heb je zoveel haast?’ vraagt Liz als haar broer meteen richting de trap loopt.

‘Proefwerkweek, weet je nog? Ik ga naar mijn kamer. Ik moet leren.’

Liz kijkt naar haar broer. Hij ziet er een beetje wazig uit.

‘Heel verstandig,’ zegt mam, ‘want vanavond kom je er niet aan toe.’

‘Hoezo?’ Oliver draait zich om.

‘We hebben vergadering,’ zegt Liz.

‘Sorry, dat gaat echt niet,’ zegt Oliver. ‘Ik moet een voldoende halen. Misschien kom ik nog heel even.’

‘Je schoolwerk gaat voor,’ roept mam vanachter haar laptop, maar Oliver is al naar zijn kamer.

Liz kijkt naar de gieter in haar hand. ‘O, vergeten weg te zetten. Lekker handig,’ zegt ze in zichzelf en ze loopt naar de schuur. Daarna gaat ze haar broer achterna.

‘Kloppen voor je binnenkomt,’ zegt Oliver.

‘Ik dacht dat jij moest leren,’ zegt Liz als ze ziet dat Oliver zit te tekenen.

‘Even ontspannen.’ Oliver legt zijn viltstift neer.

Ze kijkt naar het portret dat haar broer tekent. ‘O, wat lief! Je tekent Balou. Wat zal Kevin daar blij mee zijn. Die gast is helemaal dol op zijn hond.’

‘Hij is nog lang niet af,’ zegt Oliver. ‘Als-ie klaar is laat ik hem inlijsten. Hij krijgt hem voor zijn verjaardag. Wat kom je eigenlijk doen?’

‘Wat moet jij met Luca?’ vraagt Liz.

‘Ah, mijn beroemde zus heeft me bespied.’

‘Ik zag jullie anders net samen in Noorderlicht.’

‘Ik moet niks met Luca. Hij moest toevallig iets met mij. Eh... hij is verliefd op een meisje uit onze klas. Hij vroeg of ik een goed woordje voor hem wil doen.’

‘Wie?’

‘Dat gaat je niks aan.’

‘Dat doe je toch niet? Ik weet niet wie het is, maar ik gun niemand die patser.’

‘Natuurlijk niet,’ zegt Oliver. ‘Nou, nu weet je het. Dag Liz. Ik moet leren.’ Hij duwt Liz zijn kamer uit en doet de deur achter haar dicht.

Superlame, appt Liz naar Sophie. Die loser is verliefd op weet ik wie. Oliver moet een goed woordje voor hem doen.

‘Klaar!’ Liz slaat haar biologieboek dicht. Zo moet het goed zijn. Ze leert nooit voor een tien. Als ze maar een voldoende haalt, dan is ze allang blij.

‘Liz, eten!’ klinkt Lola’s stem.

Liz kijkt op haar telefoon. ‘Nee!’ gilt ze en ze rent de trap af.

‘Wat is er?’ Haar moeder komt aangerend.

‘Weet je hoeveel views ik heb?’

‘Liz, je laat me schrikken.’

‘Al bijna tienduizend,’ zegt Liz. ‘Ik ga viraal!’

Een paar blokken van Noorderlicht af zit Annebel op haar zolderkamer. Ze tikt het kanaal van Liz aan en kijkt naar het aantal volgers. Dit is wat ze wil. In gedachten ziet ze haar eigen kanaal voor zich, met net zoveel volgers of meer. Al een tijdje loopt ze rond met het plan in haar hoofd om een eigen TikTokkanaal te beginnen. Nu ze van Emma heeft gehoord dat Liz een danscursus gaat geven in het theater van Noorderlicht, kan ze haar megaplan eindelijk uitvoeren.

Ze gaat voor de spiegel staan. ‘Annebel Vogel, de populaire TikTokker,’ zegt ze hardop. Ze zal haar ouders eens iets laten zien. ‘Jammer voor je, zusje. Je mag dan mooi pianospelen, maar ik word de rijzende ster.’

Haar moeder steekt haar hoofd om de deur. ‘Moet jij nog in de woonkamer zijn? Eline gaat zo voor ons spelen.’

‘Nee, ik hoef niet in de kamer te zijn,’ zegt ze.

‘Dan is het goed,’ zegt haar moeder. ‘En zet je muziek zachter, anders heeft Eline er last van.’

‘Ik woon hier ook in huis, hoor.’ Maar haar moeder is al naar beneden.

Annebel gaat de trap af, trekt haar jas aan, stapt op de fiets en rijdt naar Noorderlicht.

Achter de bar staat Jan. ‘Wat kan ik voor je doen?’ vraagt hij.

‘Ik heb een vraag. Ik hoorde dat er hier misschien een danscursus wordt gegeven.’

‘Dat is de bedoeling,’ zegt Jan.

‘Weet je wanneer dat zeker is?’

‘Dat weet nog niemand. Zelfs Liz niet, het meisje dat de danscursus gaat geven. Misschien ken je haar wel van Tik-Tok. Het wordt pas duidelijk nadat erover is gesproken op de bewonersvergadering.’

‘En wanneer is de vergadering?’

‘Die begint over een halfuurtje,’ zegt Jan, ‘dan gaan de bewoners stemmen over haar plan. En als dat erdoor komt, zal het niet lang meer duren voor de lessen starten.’

Met een glimlach op haar gezicht rijdt Annebel naar huis. Over een halfuurtje hoort Liz of ze haar danscursus mag geven. Thuis gaat ze duimen.

Oliver is nog de enige in huis. Liz en zijn moeders zijn naar de vergadering in het theatertje. Hij is tot nu toe elke keer geweest, maar het gaat nu gewoon niet. Hij kan niet in die vergadering gaan zitten alsof er niks is gebeurd. Hij heeft zijn natuurkundeboek voor zich, maar kan zich niet concentreren. Hij blijft maar aan vanochtend op school denken.

In de aula had zijn vriend Kevin hem aangestoten. ‘Kijk eens naar rechts.’

Hij keek en zag Luca naar hem kijken.

‘Hij heeft iets van je nodig,’ zei Kevin. ‘Hij kijkt steeds jouw kant op.’

Oliver liep weg om een cola zero te halen. Meteen kwam Luca naar hem toe.

‘Waar jij woont, daar hebben ze toch zo’n cafeetje?’

‘Bij Noorderlicht bedoel je?’ zei Oliver.

Luca knikte. ‘Daar ben ik om twee uur. Ik wil iets met je bespreken. Tot dan.’

Voordat het goed en wel tot Oliver doordrong, was Luca al weg.

‘Wat moest hij?’ vroeg Kevin meteen.

‘Hij wil me vanmiddag spreken.’

Kevin grinnikte. ‘Interessant.’

Oliver had geen idee wat die gast wilde bespreken, maar toen baalde hij al van de manier waarop het ging. Luca had hem niks gevraagd, maar het alleen meegedeeld. Hij had nog nooit eerder een woord tegen Oliver gezegd.

‘Maak je niet druk,’ zei Kevin. ‘Laat die gast lekker in Noorderlicht zitten. Je hoeft echt niet te gaan.’

Oliver twijfelde zelf ook, maar hij was veel te nieuwsgierig geweest.

Aan het eind van het gesprek had Luca hem aangekeken en gezegd: ‘Je houdt je bek dicht tegen die vriend van je. Als ik merk dat je dit hebt doorverteld, heb je een probleem.’

Kevin weet dus nog van niks. Die denkt dat hij niet is gegaan. Moet hij het hem niet eerlijk vertellen? Kevin is zijn beste vriend. Hoe zou hij het zelf vinden als Kevin hem ergens buiten hield? Hij weet dat hij Kevin kan vertrouwen. Daarom appt hij hem.

Hé gast, er is hier niemand thuis. Zin om hierheen te komen?

Gamen?

Kom nou maar.

Dat vindt hij het enige irritante van Kevin. Hij is echt verslaafd. De laatste tijd praat hij alleen maar over gamen. Of over Balou. Maar dat laatste vindt Oliver alleen maar leuk. Hij is zelf ook dol op Balou. Het is ook zo'n lieve hond.

Nog geen tien minuten later staat Kevin voor de deur.

Wanneer ze op zijn kamer zijn, gooit Oliver het er meteen uit. 'Ik ben vanmiddag toch naar die afspraak met Luca gegaan.'

'Echt? En wat had hij te melden? Zeker allemaal onzin.'

'Hij zei dat hij een baantje voor me heeft.'

'Oké. Nou, je wilde toch wat bijverdienen?'

'Ik doe het niet,' zegt Oliver.

'O, waarom niet? Misschien is het dan wel iets voor mij. Wat moet je doen?'

'Bij scholen zakjes wiet gaan verkopen.'

'Wat?' Kevin valt zowat achterover. 'Of neem je me in de zeik?'

'Nee, echt waar. Ik schrok me ook dood. Waarom vraagt hij dat aan mij? Ik heb niks met drugs.'

'Nooit aan beginnen,' zegt Kevin.

'Daarom heeft Luca natuurlijk zoveel poen en steeds de nieuwste spullen. Hij zit er zelf ook in. Zou hij die nieuwste iPhone helemaal niet van zijn pa hebben gekregen?'

'Wat heb je gezegd? Je gaat het toch niet doen?'

'Ik heb gezegd dat ik daar helemaal geen zin in heb. Hij zei dat hij aan mij dacht omdat ik zo'n "betrouwbare uitstraling" heb.'

'Ja hoor, dag Luca,' zegt Kevin.

Oliver voelt zich meteen beter nu hij het met Kevin heeft besproken. 'Wil je iets drinken?'

'Graag,' zegt Kevin. Ze lopen de keuken in. Op het fornuis

staat nog een pan met stampot. ‘Ik moet dit nog opruimen,’ zegt Oliver en hij pakt de pan.

‘Niet weggooien,’ zegt Kevin. ‘Dat lust ik wel.’

‘Heb je nog niet gegeten?’ vraagt Oliver.

‘Jawel, maar dat was al om vijf uur, ik heb alweer honger.’

Kevin pakt een lepel en schept de stampot op een bord. Oliver hoeft niet te weten dat ze om de dag warm eten bij hem thuis. Er is gewoon geen geld voor iedere dag een warme maaltijd. Vandaag waren er alleen crackers met pindakaas.

‘Lekker,’ zegt hij.

‘Je hebt de hele pan leeggegeten,’ zegt Oliver lachend. ‘Vreetzak.’

Hij spoelt de pan af en zet ’m in de vaatwasser.

‘Nog even gamen?’ vraagt Kevin.

‘Oké,’ zegt Oliver, ‘maar niet te lang. Dan ga ik daarna nog even naar de vergadering.’

‘Top!’ zegt Kevin. ‘Dan kan ik nog even rennen met Balou.’